

højet til henholdsvis 68 Ore og 70 Ore pr. Wd. raa eller rensset Spiritus af 100 pCt. Styrke overensstemmende med Landstingets tidligere Vedtagelse.

Til § 2.

Med den foreslaaede Forhøjelse af Tolden vil det nu bestaaende Forhold mellem Tolden paa denne Vare og den nuværende Brændevinsbrændingsafgift bevares omtrent uforandret.

Til § 3.

Indførelsen af den foreslaaede Told paa Majs, der i stort Omfang anvendes til Brænderibrug vil, hvad der ogsaa er tilfældet derved, muligvis bevirke, at vore Brændevinsbrændere i højere Grad end hidtil ville benytte sig af de indenlandske Kornsorter, navnlig de simple Kvaliteter af disse, der jo vanskeligt finde et Marked, hvad der utvivlsomt vilde støtte det indenlandske Kornmarked i en ikke uvæsentlig Grad.

Smellem de industrielle Virksomheder, der her i Landet i de senere Tider have naaet et betydeligere Omfang, indtager Mølleindustrien en vigtig Plads og har tidligere ikke alene kunnet tilfredsstille det hjemlige Forbrug, men tillige udgjort og udgjor endnu en ikke ubetydelig Exportindustri. Den protektionistiske Bevægelse som i de sidste Aar har fundet Sted i vore Nabolande, har imidlertid hidført en væsentlig Tilbagegang og truer med, hvis ikke særlige Foranstaltninger søges truffene fuldstændig at forandre Tilstanden. Medens Tyskland og Sverrig saaledes tidligere vare gode Afsetningssteder for dansk Mel ere disse Lande nu lukkede for dette ved høje Toldpaalæg, og hertil kommer, at Exportmøllerne i Tyskland have en ikke ringe indirekte Udførselspræmie, der sætter dem i Stand til at fortrænge vort Mel og Gryn fra dets indenlandske Marked, og maa befrygtes ogsaa efterhaanden at ville gjøre det paa vort indenlandske Marked, hvor ved vor Mølleindustri vil være tiltægtgjort. Overfor denne faktiske Udførselspræmie staa de danske Møllere nemlig helt uden Modværge, og man har derfor foreslaaet at paalægge Indførelsen af fremmed formalet Korn her til Landet en Told, der paa det nærmeste opvejer den tyske Udførselspræmie og derved i al Fald for vort hjemlige Markeds Bedkommende udligner denne og skaffer den danske Mølleindustri lige Afsetningsvilkår med den fremmede her i Landet.

Til § 4—5.

Da Majsstatten tilfældes opkrævet efter de af Brændevinsbrænderne førte Driftsoversigter, er det nødvendigt at have strenge Straffebestemmelser for at sikre deres rigtige Forælle og man har derfor i § 5 foreslaaet samme Straffe, som i Lov om en Olskat af 1ste April 1891 §§ 14 og 15 ere fastsatte for de der omhandlede lignende Overtrædelser.

Til § 6.

For at Forholdet mellem Olskatten og Brændevinsbrændingsafgiften vedblivende kan være det samme, er en tilsvarende Nedsættelse som den, der indtil 1ste Oktober 1895 er givet i Olskatten, foreslaaet ogsaa for Brændevinsbrændingsafgiften. En saadan Nedsættelse vil tillige bevirke, at Overgangen til den fulde Afgiftsforhøjelse bliver mindre brat.

Til § 7.

Den foreslaaede Efterbeskatning af den ved Lovens Skrafttræden i Behold værende Spiritus hele Landet over er en nødvendig Folge af den store Afgiftsforhøjelse og den Omstændighed, at Spiritus kan have lagret i ubegrænset Tid uden at dens Godhed forringes. Dersom Efterbeskatning ikke indføres, vil dette bevirke en stærkt forceret Produktion, inden Loven træder i Kraft, ligesom ogsaa store Indførsler af fremmede Spirituosa utvivlsomt vil finde Sted. Med en Efterbeskatning vil Loven ikke alene forhindre saadanne Spekulationer, men ved tillige at omfatte ogsaa Privates Beholdninger vil den ogsaa virke mere retfærdig, overfor de forskellige Samfundsklasser, derved at de der have Evne til at forsyne sig med større Beholdninger Spiritus — hvilket er den fattige Mand umuligt — blive forhindrede i at undrage sig Afgiftsforhøjelsen.

Søvrigt ere Bestemmelserne i denne § i Overensstemmelse med det af Landstinget i 1889—90 vedtagne Forslag.

Til § 13.

Naar det er foreslaaet, at Statskassen af Brænderiafgiften forlods skal have 3,500,000 Kr., er dette begrundet paa, at den nuværende Afgift udgjor henimod 3,000,000 Kr., og at Statskassen tillige renoncerer paa Indtægten af al senere Stigning af Afgiften, hvortil endnu kommer, at Delinventomkostningerne, der udgjøre henimod 400,000 Kr., efter Lovforslagets § 14 fremtidig skulle overtages af Statskassen. Medens efter Lovforslaget 1889—90, Halvdelen af den samlede